

РЕШЕНИЕ

№ 1897

гр. София, 25.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в публично заседание на 05.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **9396** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК.

Образувано е по т.нар. молба на В. К. Ч. от [населено място] – л. 3 по делото, в която се сочи, че е подадена срещу кмета на СО район В.. Молбата е многословна, като съдържа различни изявления, без от същата да се установява кой е оспорвания акт. С разпореждане от 01.10.2013г съдът е оставил молбата без движение с указания за отстраняване на пороци, в това число и кой е оспорвания акт. С молба от 01.10.2013г Ч. уточнява молбата, като съдът приема същата за жалба срещу писмо изх. № СА – 94 – 30/6/ от 29.08.2013г, подписано от кмета на СО, район В..

С разпореждане от 15.10.2013г съдът указва на ответника, че носи тежестта в хода на производството по делото да докаже издаване на оспорвания акт от компетентен орган, във валидна писмена форма и при правилно приложение на материалния и процесуалния закон. В тази връзка с молба от 13.11.2013г ответникът чрез юрк. Б. заявява, че по оспорваното писмо не е образувана преписка. Същото било издадено на основание чл. 196 от ЗУТ, въз основа на констатациите на постоянно действащата комисия към районна администрация.

В съдебно заседание, ответникът се представлява от юрк. Б., който оспорва жалбата. Изрично в съдебно заседание на 20.11.2013г съдът е задължил ответника да представи доказателства за съществуването на посочената комисия, с какъв акт е създадена, на какво основание постановява своите актове, както и какъв акт е

постановила във връзка с оспорваното писмо, връчен ли е същия на жалбоподателката, осигурена ли ѝ е възможност да участва в производството. В изпълнение на съдебното разпореждане юрк. Б. представя заверени копия от документи – л. 51 и следв. по делото, без от същите да се установява каква е относимостта им към оспореното писмо.

Съдът е дал възможност на жалбоподателката да се запознае със същите и да вземе становище относно тяхното приемане като доказателства по делото. В молба от 29.01.2014г К. изразява становище.

Въз основа на събраните по делото доказателства и след анализ на становищата на страните, АССГ в настоящия съдебен състав приема следното от фактическа и правна страна:

Предмет на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав е писмо изх. № СА – 94 – 30/6/ от 29.08.2013г на кмета на район В. СО – л. 9 по делото. Видно от текста на същото, то е адресирано до В. К. Ч. с посочен адрес, като не е именувано като заповед, разпореждане или под друга форма, поради което се именува от съда като писмо до В. Ч.. Начинът , по който съдът именува същото, е без значение при решаване на спора по същество, тъй като релевантни за спора са съдържанието и правните последици от същото писмо, въз основа на които съдът ще направи извод относно характера на волеизявлението. Видно от текста на писмото, при проверка, извършена от служители на район В. на имот с административен адрес [улица], е констатирано, че имотът не се стопанисва добре и е в неестетично, нехигиенично и опасно състояние /няма огради откъм ул. П. и ул. Б., има необезопасени останки от сгради, мястото е покрито от диворастваща растителност и всякакъв вид отпадъци/, поради което и кметът на район В. разпорежда имотът - да бъде приведен в безопасен, хигиеничен и естетичен вид, като бъде разчистен от битови, строителни отпадъци и диворастваща растителност в срок до 30.09. 2013г; -да бъдат предприети мерки за ограждане на имота, като се представи проект за ограда, изготвен в съответствие със ЗУТ, в срок до 30.09.2013г. В края на писмото е изписано, че същото се приема като уведомление по пар. 4 от ДР на ЗУТ във вр. с чл. 61 ал.3 от АПК.

При извършена контрол за законосъобразност на оспореното писмо, съдът приема, че същото има характер на индивидуален административен акт , доколкото с него се създават задължения по две точки: - определен, посочен в писмото имот да бъде приведен в хигиеничен вид и пр. , както и – същият да бъде ограден, като се представи проект за ограда. Доколкото с процесното писмо се създават задължения, същото има характер на индивидуален административен акт, срещу който могат да се предприемат действия на защита чрез подаване на жалба в АССГ, предвид подписване на писмото от кмета на район В.. По отношение на правото на Ч. на жалба срещу това писмо, съдът може да приеме, че същата има право на жалба срещу писмото, доколкото, писмото е адресирано до Ч.. В разпоредителната част на същото обаче, липсва изявление кое е задълженото лице, тъй като се използва форма на глагола без адресат, която не позволява установяване на адресата на същото разпореждане: „имотът да бъде приведен” и „да бъдат предприети мерки”, без в

действителност да се посочва адресат на разпореждането, който да го изпълни. Доколкото В. Ч. е лице, изписано като адресат на писмото, съдът приема, че органът, адресирайки писмото до Ч., обективира воля, същата да изпълни така даденото разпореждане. /От текста на писмото обаче не става ясно в какво качеството ѝ се изпраща/.

При извършена служебна проверка относно издаване на този акт от компетентен орган, във валидна писмена форма, при спазване на разпоредбите на материалния и процесуалния закон, съдът констатира, че същото писмо, дори и да има характер на разпореждане, е порочен административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. На първо място, за да извърши проверка за валидност на писмото като издадено от компетентен орган, съдът следва да провери на какво основание е издадено разпореждането и дали посоченият орган е компетентен да издава актове на посоченото правно основание. Оспорваното писмо не съдържа каквото и да било правно основание за издаване. Съдът не приема възражението на юрк. Б. в насока, че писмото било издадено на основание чл. 196 от ЗУТ. На първо място, недопустимо е органът да допълва съдържанието на един акт с воляизявление, направено последващо от юрист в хода на съдебното производство по обжалване на оспорвания акт. На следващо място, дори и да се разсъждава в насока, издаване на оспорваното писмо на основание чл. 196 от ЗУТ, то правомощията на кмета на общината /делегирани на кмета на района/ в тази насока, се основават на констатации на нарочна комисия, назначена със заповед на кмета на общината. Въпреки дадените от съда указания на ответника в тази насока, същият не представи преписка по оспорваното писмо. Представените с молба от 14.01.2014г писмени доказателства са неотнормими към предмета на спора: От страна на ответника не се ангажират доказателства относно тяхната относимост към предмета на спора, като същите не се цитират и като правно основание за издаване на оспорвания акт. Протоколът от 2009г на л. 52 по делото е с отразени факти, които безспорно не касаят процесната фактическа обстановка; а заповедите за компетентност на кмета на район В. и заповедта за назначаване на комисия по чл. 196 от ЗУТ са ирелевантни към спора, тъй като от съдържанието на самото писмо, не се установява, същото да има характер на заповед по чл. 196 от ЗУТ. На следващо място, дори и от определените мерки в писмото да може да се направи извод в насока приложение на текста на чл. 196 от ЗУТ, то ответникът не представя доказателства относно спазване на процедурата по този закон и правилното приложение на материалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 196 ал.1 от ЗУТ, състоянието на обектите и необходимите ремонтни и възстановителни дейности, както и обстоятелствата по чл. 195, ал. 6 се установяват с протокол от комисия, назначена от кмета на общината. Комисията действа служебно или по искане на заинтересованите лица, като събира всички необходими данни за вида и състоянието на строежа и изслушва заинтересованите лица. Въз основа на констатациите, отразени в протокола, комисията предлага на кмета на общината строежът да се поправи, здрави или да бъде премахнат. Строежите се поправят, здравяват или премахват от собствениците за тяхна сметка в срок, определен в заповедта на кмета на общината по чл. 195, ал. 4, 5 или 6. Когато строежът създава непосредствена опасност за здравето или живота на гражданите, кметът на общината допуска предварително изпълнение на заповедта. Премахването на строежи се извършва след одобряване на план за управление на строителни отпадъци по чл. 11 от Закона за управление на

отпадъците. В случая липсва констативен протокол на комисията, който да отразява констатациите по извършена проверка. Дори и в тази насока да има волеизявление на ответника, липсва представен такъв констативен протокол, въпреки дадените от съда указания. На следващо място, от писмото не става ясно какви констатации на място налагат предприемане на посочените мерки. От страна на жалбоподателката се правят искания, съдът да събира доказателства във връзка с изясняване на статута на имота на място, установяване на правото върху същия и прочие, които съдът е приел за неотнормирани към предмета на спора именно предвид липсата на яснота в оспорвания акт. Доказателства по делото се допускат, за да се установят или опровергават констатирани по надлежен ред в хода на производството пред органа обстоятелства и то във връзка с оспорване на конкретен административен акт. В случая в молбите на Ч. се преплитат възражения касаещи различни отношения между страните, които не са предмет на контрол за законосъобразност в настоящото производство. В тази насока, съдът следва да конкретизира, че административното производство е строго формално и параметрите на оспорения акт се явяват и параметри на съдебното производство. В тази насока, отношения между страните по повод строежи, които са премахнати или се твърди, че се премахват незаконно; издавани скици и престъпни действия на трети лица са извън предмета на настоящото производство.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че оспорваното писмо изх. № СА – 94 – 30/6/ от 29.08.2013г на кмета на СО, район Възраждане следва да бъде отменено като незаконосъобразен акт.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ПО ЖАЛБА на В. К. Ч. от [населено място] писмо изх. № СА – 94 – 30/6/ от 29.08.2013г на кмета на СО, район Възраждане .

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБългария в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ:

.....